

Stedtillægget helt bortfalde for saadanne Tjenestemænds Vedkommende. Af Hensyn til, at Stedtillægget ogsaa er bestemt til i nogen Grad at udligne Forskellen mellem By og Land med Hensyn til Byrden af kommunale Skatter, har man ment at burde foreslaa den lempeligere Regel, der har fundet Udtryk i § 85.

Til § 86.

Bestemmelserne i denne Paragraf tilsigter at give Reglerne om Byernes Gruppering med Hensyn til Stedtillæg en vis Elasticitet. Da de lokale Forhold ret hurtigt kan medføre en væsentlig Forandring i Huslejens og Kommuneskattens Højde i en By, og da endvidere Byernes Inddeling i Grupper med Hensyn til Stedtillæggets Størrelse er foretaget efter en mekanisk Rettesnor (Folketallet), vil det være ønskeligt, at der aabnes let Adgang til at ændre de i § 84 opstillede Hovedregler. Man foreslaar derfor, at der ved Bevilling paa Finansloven skal kunne foretages følgende Ændringer i Grupperingen: 1) Byer, som ikke ved Lovens Ikrafttræden falder ind under Reglerne om Stedtillæg, skal kunne henføres til en af Grupperne c) eller b); 2) Byer, som ved Lovens Ikrafttræden hen-

bører under Gruppe c), skal kunne oprykke i Gruppe b); 3) Byer, som ved Lovens Ikrafttræden henhører under Gruppe c), skal kunne rykkes ned, saaledes at Stedtillægget bortfalder. En Forudsætning er det dog i alle tre Tilfælde, at der foreligger fyldestgørende Grunde til Forandringen. Kun hvis en Undersøgelse af Huslejens og Kommuneskattens Højde har givet et saadant Resultat, at det i § 97 omhandlede Nævn skønner, at de i Paragraffen anførte Betingelser er til Stede, vil der ved Finanslov kunne ske Omflytning af Byerne.

Til § 87.

I Overensstemmelse med Stedtillæggets Karakter af Bidrag til Dækning af periodisk faldende Udgifter (til Husleje og Skat) foreslaas det, at Tillægget udbetales kvartalsvis og ikke maanedsvist saaledes som den egentlige Lønning.

Til § 88.

Da Reglerne om Stedtillæg i den her foreslaaede Form er nye, og man saaledes ikke har nogen Erfaring om, hvorledes de vil virke i Praksis, foreslaas det, at Forslag til Revision af Hovedbestemmelserne vil være at fremsætte allerede i Rigsdagssamlingen 1921—22.

Til Kapitel 5.

Det foreslaas, at der ydes Tjenestemændene et Dyrtidstillæg ud over den faste Løn og det i Kapitel 6 omhandlede Konjunkturtillæg. Ved Udarbejdelsen af Reglerne for Dyrtidstillægget er man gaaet ud fra det Princip, at Tillægget bør være af samme absolute Størrelse for højt og lavt lønnede Tjenestemænd, alene med en Begrænsning for de aller lavest lønnede (herunder delvis beskæftigede), hvor Anvendelsen af Hovedreglen vilde virke urimeligt. Derimod foreslaas det, at Dyrtidstillægget udmaales med forskelligt Beløb for gifte Mænd og for Kvinder og ugifte Mænd (jfr. nærmere nedenfor). Da det er Forudsætningen, at Dyrtidstillægget skal ned-sættes — eventuelt ganske bortfalde — efterhaanden som det nuværende høje Prsniveau afløses af lavere Priser, lige-

som en mulig yderligere Prisstigning til en vis Grad bør medføre en Forhøjelse af Dyrtidstillægget, foreslaas et System af Regler, der gør Tillægget automatisk for-anderligt i Overensstemmelse med Stigning eller Fald i Priserne paa de vigtigste Livsfor-nødenheder, nemlig følgende fire Hovedposter: Føde, Beklædning, Bolig og Brændsel (med Belysning).

Til § 89.

Det statistiske Materiale, der er nødvendigt som Grundlag for Beregningen af Dyrtidstillægget, maa bestaa i periodiske Oplysninger om Detailpriserne paa de For-nødenheder, der indgaar i de foran nævnte fire Hovedgrupper af Tjenestemændenes Forbrug.

Til disse Pris-Oplysninger maa der